

Det har ikke været mig muligt at faa Øje paa den, og jeg ved, at de Skridt, som f. Eks. indenfor Københavns Kommunalbestyrelse ere gjorte fra det Partis Side, som jeg tilhører, for at formaa Kommunen til at sætte Arbejde i Gang, ere strandede bl. a. paa Modstand fra det Partis Side, som det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds tilhører. Vi have fra vor Side prøvet paa at bevæge Kommunalbestyrelsen til at forsøge den mest effektive Løsning af Spørgsmaalet, nemlig ved at iværksætte Arbejde, men det ere vi blevne forhindrede i, og som Forholdene ligge paa Arbejdsmarkedet og paa Pengemarkedet i det hele taget, ser jeg ikke, paa hvilket Grundlag man forventer at Krisen nu snart skulde være forbi, saaledes at vi skulde komme ind i normale Tilstande igen. Det tror jeg ikke. Jeg vil derfor være det høje Ting taknemlig for, om det i Lighed med, hvad man har gjort i det andet Ting, vil vedtage disse to Love, som dog i nogen Grad ville være i Stand til at afhjælpe den Nød, som er til Stede.

Der er fra forskellig Side, særlig fra det ærede 5te Medlem for 9de Kreds (Broberg), blevet fremsat nogle Bemærkninger om de Røster, der en Gang imellem lyde om, at det muligvis er en Fejl ved den danske Arbejder, at han ikke er bevægelig nok, at han ikke er let nok til at flytte fra det ene Sted i Landet til det andet, og at det i det hele taget er vanskeligt at faa Folk til at beskæftige sig med andet, end hvad de en Gang ere vant til. Jeg vil i den Anledning gerne sige, at det hænger sammen med mange Ting, men det hænger først og fremmest sammen med den Ting, at der jo ikke fra nogen Side kan paavises et eneste Fag, hverken for de teknisk uddannede Arbejdere eller for Arbejdsmandsfagene eller for Arbejdet paa Landet, i hvert Fald i Vinter-tiden, hvor der er Brug for Arbejdere. Naar det ærede Medlem derfor ser Stillingen saaledes, at det var værst i København, og det var ogsaa galt ude i Provinsbyerne, men ude paa Landet havde man næsten ingen Arbejdsløshed, saa siger allerede dette „næsten“ jo, at der faktisk er ledig Arbejdskraft ogsaa paa Landet, ogsaa for Landbruget. Og hvis jeg ikke husker meget fejl, gik der gennem alle Landets Aviser omkring den 1. November Meddelelse om, at der langtfra var den Efterspørgsel efter Arbejdskraft til Landet, som der tidligere havde været, og at Lønnen, som der bødes for Vinterhalvaaret, var synkende. Men naar Forholdet er

saaledes, at der baade hvad Tyendeklassen og hvad Arbejdsmandsklassen og hvad de teknisk uddannede Arbejdere angaar er rigeligt Tilbud af Arbejdskraft paa alle Pladser i Landet, ser jeg ærlig talt ikke, hvad det nytter at diskutere Spørgsmaalet om en forbedret Arbejdsanvisning og mangfoldige andre Ting. Dette Spørgsmaal om en forbedret Arbejdsanvisning erkender jeg at jeg ser saaledes paa, at det i ikke ringe Grad kun har akademisk Interesse. Det er sikkert rigtigt, som det er blevet sagt, at Arbejderne igennem den Udvikling, Industrien har taget, i højere Grad ere blevne Specialister, end Tilfældet hidtil har været, men til Gængæld ere de jo paa disse specielle Omraader blevne dygtigere, end de hidtil have været. Og jeg minder om, at der i vort Land er adskillige Industrier, hvori der arbejdes paa Lager. Jeg har i sin Tid været Fagforeningsformand og under beskedne Forhold haft med Arbejdsanvisning at gøre. Jeg har da været ude at tale med adskillige Arbejdsgivere i vor By, som præstere fint Arbejde, og de have sagt: Ja, kan De skaffe en Arbejder som ham, De skaffede sidst, kan jeg bruge ham, men hvis han ikke er lige saa dygtig som ham, De sidst skaffede, skal De ikke skaffe nogen. Det er navnlig disse Forhold, som gøre sig gældende i hvert enkelt Fag, som hvert Fag kender bedst, og som derfor ikke kan generaliseres gennem de store Arbejdsanvisningskontorer. Et saadant Arbejdsanvisningskontor vil derfor sikkert ikke være tilfredsstillende for nogen af Parterne. Men, som sagt, alt dette taber i høj Grad sin Interesse under en Situation som den, vi have kendt gennem de sidste Aar, hvor der faktisk ikke i noget som helst Fag, selv for de meget dygtige, har været Arbejde at faa.

Saa er der et Moment til, som jeg gerne vil pege paa, og som ærede Medlemmer, der ere kendte med Forholdene i denne By, sikkert ville give mig nogen Ret i. Vi have jo fra vor Side sagt, at denne Arbejdsløshed har været permanent nu i nogle Aar; Procenten har holdt sig svimlende højt, ikke alene om Vinteren, men ogsaa i Sommermaanederne, og det betyder jo faktisk, at en Del af de Tusinder, der vandre paa Gaden, saa godt som ikke har været i Arbejde i de paagældende Aar. Det, jeg vil gøre opmærksom paa, er følgende. Hvis ærede Medlemmer lægge Mærke til, hvem der f. Eks. ved de offentlige Licitationer faar Arbejde overdraget, er det som Regel en bestemt Stab af store